

Ny fart i striden mot hattspjuten behövlig.

Ingen åtgång längre på hatt- nålsskyddarna.

24.000 såldes på spårvagnarna omedelbart — nu gå inga åt.

I hattnålsfrågan synas Stockholms damer vara absolut oeffterrättliga. Trots pressens alla uppmaningar att begagna skyddare på hattspjuten, trots anslagen i spårvagnarna och trots att konduktörerna tillhandahålla nålskydd till det facila priset av 5 öre pr styck, är det med all säkerhet mer än hälften av de spårvagnsåkande damerna som fortfarande gå med mordvapnen blottade. Följden har heller icke uteblivit — ett nytt styggt olyckstillbud har inträffat. Då en dam skulle stiga av gul vagn vid Norra bantorget, rispade hon nämligen med sin hattnål hål på konduktörens kind så att blod flöt. Det var blott en centimeter eller så från ögat. Sedan hon väl konstaterat att skadan inskränkte sig till en rispa, yttrade hon:

— Jaså, det var inte värre! och bad ej ens om ursäkt. — Hon beskrives som en "fin" dam.

Detta fall är betecknande för den nonchalans våra damer visa i denna fråga. Det är ej modernt att ha en knapp på vardera sidan om nålen och då finns ju ej anledning att begagna skyddare, som bara äro besvärliga. Så tycks resonemanget vara. Om man rispar sönder en medmänniskas ansikte spelar mindre roll. Då spårvägsbolagen efter starka påtryckningar i pressen äntligen beslöto sig för att uppsätta anslagen i vagnarna och tillhandahålla hattnålsskydd genom konduktörerna, såldes till att börja med nålskyddare med så frisk fart att man hoppades slippa att vid spårvagnsåkning ständigt se upp för de farliga spjuten. Men de förhoppningarna äro grusade. Norra spårvägsbolaget har inalles sålt cirka 24,000 skyddare och södra bolaget omkring 2,300. Men dels tyckas dessa skyddare till stor del få ligga hemma, dels är det nu så gott som slut på vidare efterfrågan. Saken diskuteras ej längre i pressen, konduktörerna bli så ofta snästa då de erbjuda skyddare att de tröttnat, och därmed tro damerna att det nu gör detsamma om de ha skyddare eller ej. Vid södra bolaget säljer man nu knappast mer än 5 å 6 skyddare i veckan. På en av norra bolagets vagnar upplyste en konduktör: "Nålskyddarna äro nu alldeles ur marknaden igen; jag har inte sålt mer än ett par på 14 dagar, man får bara arga ögonkast och vresiga ord, om man vågar bjuda ut dem".